

Anonymiseret version

Oversættelse

C-301/24 – 1

Sag C-301/24 [Pailvier]ⁱ

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

26. april 2024

Forelæggende ret:

Cour de cassation (Luxembourg)

Afgørelse af:

25. april 2024

Sagsøgere:

AH

CJ

Sagsøgt:

Caisse pour l'avenir des enfants

Faktiske forhold, som er særegne for sag C-301/24:

Sagsøgerne, som er mor og stedfar til to børn, for hvilke anmodningen om familieydelse blev afvist i henhold til artikel 269 og 270 i den luxembourgske Code de la sécurité sociale (lov om social sikring), som ændret ved loi du 23 juillet 2016 (lov af 23.7.2016), bor sammen i Frankrig.

Anbringenderne vedrørende EU-retten er identiske i sag C-297/24 – C-306/24.

De præjudicielle spørgsmål er identiske i sag C-296/24 – C-307/24.

ⁱ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til navnet på en part i sagen.

Begrundelserne for forelæggelsesafgørelsen (med overskriften »Rettens besvarelse«) er identiske i sag C-296/24 – C-307/24 med undtagelse af afsnittet om den appellerede dom, som i den foreliggende sag C-301/24 har følgende ordlyd (side 7 og 8 i forelæggelseskendelsen):

»Som begrundelse for afgørelsen om fratagelse af familieydelsen og ved anvendelse af dette kriterium

- fastslog appeldomstolen implicit, men nødvendigvis, at dokumentationen for et registreret partnerskab mellem grænsearbejderen og børnenes mor og for, at grænsearbejderen, dennes partner og børnene havde fælles bopæl, hverken isoleret eller samlet set var egnet til at godtgøre, at betingelsen var opfyldt,
- fastslog appeldomstolen, at dokumentationen for, at et af børnene modtog uddannelsesstøtte, ikke var egnet til at godtgøre, at betingelsen var opfyldt, eftersom denne støtte blev udbetalt på grundlag af andre kriterier end dem, der vedrører forsørgelsen af barnet,
- fastslog appeldomstolen, at de to biologiske forældre bidrog til forsørgelsen af børnene, idet moderen udøvede en erhvervsaktivitet, selv om hun gennem en længere periode havde modtaget en ydelse fra sygeforsikringen, og faderen betalte et indekseret børnebidrag for børnene og havde en udvidet indkvarterings- og samværsret,
- fastslog appeldomstolen, at dokumentationen for, at kassationsappellanten havde foretaget betalinger i den sammenbragte families interesse (i forbindelse med besøg i en dyrepark, et ophold i en forlystelsespark, afbetaling på et lån til finansiering af fast ejendom og udgifter til leje af en bil), som til dels udgjorde udgifter til fornøjelse og dels dagligdags udgifter i en husholdning, ikke var egnet til at godtgøre, at AH forsørgede børnene,
- fastslog appeldomstolen, at den biologiske faders erklæring vedrørende AH's økonomiske støtte ikke i sig selv var relevant, eftersom det tilkom de sociale domstole at fastslå på grundlag af de faktiske forhold, som blev fremlagt for dem, om det var de biologiske forældre eller stedfaderen, som forsørgede børnene.«